

ศัพท์เศรษฐกิจการเมือง (ต่อ)

B

Bakunin, Mikhail Aleksandronich (1814-76) นักทฤษฎีและนักปฏิวัติชาวรัสเซียผู้สนับสนุนคือนาธิปไตย (anarchism) คนสำคัญ ภูมิหลังมาจากครอบครัวตระกูลสูงที่มั่งคั่ง แต่กิจกรรมปฏิวัติในต่างประเทศทำให้ทรัพย์สินสมบัติของเขาถูกรัฐบาลยึด ในช่วงทศวรรษ 1840 และ 1850 เขาได้เข้าร่วมขบวนการปฏิวัติในยุโรปกลางและยุโรปตะวันตก เขาได้พัฒนาแนวคิดแบบอนาธิปไตยในทศวรรษ 1860 ภายหลังจากที่ได้หลบหนีออกมาจากไซบีเรีย เขาได้เสนอคติคอมมิวนิสต์แบบอนาธิปไตย (anarcho-communism) ซึ่งเน้นการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ความเสมอภาคทางการเมือง, เศรษฐกิจ, สังคม, การมีเสรีภาพส่วนบุคคลอย่างสมบูรณ์ และการยกเลิกรัฐ บากูนินปฏิเสธหลักการพื้นฐานของมาร์กซิสต์เกี่ยวกับเรื่องการต่อสู้ทางชนชั้น และเผด็จการชนชั้นกรรมาชีพ ความคิดและกิจกรรมของบากูนินมีอิทธิพลต่อวงการปฏิวัติในรัสเซียอยู่ไม่น้อย กลุ่มตัวแทนความคิดเขาคือ nihilism และ populism และก็มีอิทธิพลในฝรั่งเศส อิตาลี และสเปนด้วย มาร์กซ์ เองเองก็โจมตีว่าบากูนินเป็นพวก "หัวรุนแรงแบบนายทุนน้อย" บากูนินและพรรคพวกขัดแย้งกับมาร์กซิสต์ถึงขั้นแตกหัก ในปี 1872 เมื่อพวกมาร์กซิสต์ขับไล่บากูนิน ด้วยข้อหาว่าฉ้อฉล ทำให้เขาไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมสากลที่ 1 (First International) ที่กรุงเฮกได้ งานชิ้นสำคัญของบากูนินมี *The Social Revolution* (1871) และ *The State and Anarchism* (1871) และ *God and the State* (1877).

balance of terror-สมดุลแห่งความน่าสะพรึงกลัว เป็นวลีที่เกิดขึ้นในสมัยสงครามเย็น เมื่อโซเวียตพัฒนาระเบิดปรมาณูในปี 1953 ก็เท่ากับว่าสามารถสร้างสมดุลทางอาวุธกับสหรัฐที่สามารถก่อให้เกิดสงครามปรมาณูที่นำสะพรึงกลัวได้.

base-โครงสร้างส่วนล่าง, ฐานค่าที่มาร์กซ์ใช้ (ใน *Contribution to the Critique of Political Economy, 1859*) อธิบายพื้นฐานทางวัตถุ

ของชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคม base หมายถึงระบบเศรษฐกิจ ที่ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางการผลิตในปริมาณตลาดทางวัตถุในการพัฒนาการตอนใดตอนหนึ่งของสังคม บางครั้งก็ใช้คำว่า "substructure" หรือ "understructure" ซึ่งตรงข้ามกับคำว่า "superstructure" (โครงสร้างส่วนบน) ซึ่งหมายถึง การเมือง กฎหมาย และความคิดทางวัฒนธรรม และสถาบันต่าง ๆ โครงสร้างส่วนล่างมีบทบาทที่สำคัญในอุดมการณ์มาร์กซิสต์ เพราะเป็นธรรมชาติของมัน และความสัมพันธ์ของมันกับโครงสร้างส่วนบน มีส่วนกำหนดการพัฒนาทางสังคมและความสัมพันธ์ทางชนชั้น โครงสร้างส่วนล่างไม่ได้คงที่ แต่เปลี่ยนแปลงไปตามชั้นก่อนของประวัติศาสตร์.

basic problem of philosophy คำถามซึ่งนักปรัชญามาร์กซิสต์ ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับความเป็นอยู่ทางวัตถุ ที่ถือว่าเป็นพื้นฐานก็เนื่องจาก วิธีที่ปัญหาอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับโลกจะได้รับการพิจารณา นั้นขึ้นอยู่กับว่าจะแก้ปัญหานี้อย่างไร และขึ้นอยู่กับว่าจะยอมรับปรัชญาแบบวัตถุนิยมหรือจิตนิยม พวกมาร์กซิสต์ยอมรับ

วัตถุนิยม โดยถือว่าวัตถุ และธรรมชาติเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ขณะที่ความคิด จิตสำนึก จิตใจเป็นรอง และมาจากโลกทางวัตถุ มาร์กซิสต์ยังปฏิเสธ dualism ซึ่งถือว่าปัจจัยทางจิตใจและทางวัตถุอยู่แยกกัน และเป็นอิสระต่อกัน.

behaviourism—ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ ขบวนการสำคัญในวิชาจิตวิทยา ซึ่งอธิบายพฤติกรรมของคนและสัตว์ในแง่ของจิตวิทยา เคมีฟิสิกส์ และสรีระวิทยา ว่าเป็นผลมาจากกฎเกณฑ์ที่แน่นอน โดยเน้นความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุเป็นผลเกี่ยวเนื่องระหว่างแรงจูงใจ การกระทำ และปฏิกิริยา (actions and reaction) behaviourism พัฒนาในสหรัฐอเมริกามากกว่าที่อื่น เป็นผลมาจากความคิดที่เสนอโดย J.B. Watson (1873—1958) ในหนังสือเรื่อง *Behaviourism* (1925) ผู้สนับสนุนทฤษฎีนี้ยืนยันว่า พฤติกรรมที่สังเกตได้ของคนและสัตว์เป็นพื้นฐานของการศึกษาที่ถูกต้อง และเป็นวิทยาศาสตร์ และปฏิเสธหรือให้ความสำคัญน้อยลงต่อวิธีการพินิจพิจารณาด้วยตัวเอง (introspection) จิตสำนึก, ภาพประทับใจ กระบวนการทางจิตใจ, ทักษะนึกและค่านิยม ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ได้มีอิทธิพลต่อการศึกษากับการเรียนรู้อื่นๆ, การวิเคราะห์กิจกรรม, ประชาสัมพันธ์, จิตวิทยาอุตสาหกรรม และสังคมวิทยา มาก รวมทั้งมีอิทธิพลต่อนักเศรษฐศาสตร์ เช่น T.B. Veblen (1857—1929) ด้วย พวกมาร์กซิสต์ส่วนใหญ่คัดค้านทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ เพราะเห็นว่าเป็นการลดกระบวนการทางจิตวิทยาและพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนลงมาเป็นแค่จิตวิทยากลไก พวกเขาเห็นว่าในปริภูมิของเศรษฐกิจ

สังคม ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ยังบึกเป็นเนื้อหาที่เคลื่อนไหว และมีลักษณะวิภาษของความสัมพันธ์ระหว่างกัน นำไปสู่ความคิดแบบทฤษฎีถูกกำหนด (determinism) และวัตถุนิยมสามัญ (vulgar materialism) พวกมาร์กซิสต์เห็นว่าคนเราไม่ได้เป็นเพียงเจ้าของและผู้สังเกตการณ์ภาวะจิตใจที่นิ่งเฉย (passive) แต่เป็นสิ่งที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหว และมีปฏิกิริยาในความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนกับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ.

being and consciousness แนวคิดทางปรัชญาที่มีบทบาทสำคัญในทศวรรษที่แตกต่ากันระหว่างนักปรัชญากระฎุมพี และมาร์กซิสต์ ในทฤษฎีวัตถุนิยมวิภาษของพวกมาร์กซิสต์ ถือว่าไม่มี being (สิ่งมีชีวิตสภาวะ) ที่ปราศจากสาร หรือวัตถุ (substance or matter) ซึ่งเท่ากับเป็นการปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้า พวกมาร์กซิสต์ยืนยันว่า ขั้นตอนของความสัมพันธ์ ควรจะเป็นดังนี้คือ ธรรมชาติ วัตถุ, สภาวะ (being) จิตสำนึก (consciousness), ขณะที่ being คือคุณลักษณะภายนอก consciousness คือรูปแบบสูงสุดของการสะท้อน (reflection) แต่รูปแบบภายนอกของการดำรงอยู่ อาจจะเป็นธรรมชาติที่แท้จริงของ being ก็ได้ (เช่น การที่เรามองเห็นว่าดวงอาทิตย์โคจรจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก แต่แท้จริงเป็นเพียงการที่โลกหมุนจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออก) หน้าที่ของการศึกษาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ อย่างที่มาร์กซ์ (*Capital เล่ม 3*) และเลนิน (*Philosophical Notebooks*) มองก็คือต้องให้แน่ใจว่า consciousness สอดคล้องกับ being โดยหลักการแล้วทฤษฎีวัตถุ

นิยมประวัติศาสตร์ปฏิเสธ agnosticism ซึ่งแยก consciousness ออกจาก being และ empiricism (ประสบการณ์นิยม) แบบสามัญ ซึ่งถือว่า being เป็นสิ่งเดียวกับ consciousness.

benevolent capitalism—ทุนนิยมที่เมตตาการุณ เป็นคำเย้ยหยันที่นักปฏิรูปหัวรุนแรงและมาร์กซิสต์ใช้เรียกระบบทุนนิยมที่มีลักษณะอุปถัมภ์กษัตริย์แบบพ่อปกครองลูก ซึ่งรัฐบาลและองค์กรสาธารณะกุศลพยายามซ่อมแซมความผิดพลาดของระบบ ด้วยการให้รัฐสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ แต่ไม่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบในชั้นพื้นฐานแต่อย่างใด นักวิจารณ์เห็นว่า ความพยายามดังกล่าว ซึ่งบางครั้งเป็นเพียงยทธวิธีที่มีการคาดค่านวณไว้ จะเป็นการสลายพลังของนักปฏิรูปสังคมนิยมที่แท้จริง และทำให้การปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพล่าช้าออกไป.

Bernstein, Eduard (1850-1932) นักสังคมนิยมเยอรมัน และผู้นำสังคมนิยมประชาธิปไตย ซึ่งในช่วงท้ายของชีวิตหันไปสนับสนุนสังคมนิยมแบบวิวัฒนาการแทนสังคมนิยมที่ปฏิวัติ ก่อนหน้านี้นเขาเคยทำงานร่วมกับ Engels และ Kautsky ในการช่วยเป็นบรรณาธิการ *Capital* เล่ม ๓ ของมาร์กซ์ ซึ่งพิมพ์ในปี 1895 แต่หลังจากที่ Engels ตายในปีเดียวกัน Bernstein หันไปคัดค้านมาร์กซิสต์ โดยเฉพาะในประเด็น การต่อสู้ทางชนชั้น, กฎของการเอาเปรียบชนชั้นแรงงาน และสมมุติฐานว่าทุนนิยมจะต้องพังทลายอย่างไม่มีทางเลี้ยว, ความจำเป็นที่จะต้องมีกรปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพและเผด็จการชนชั้นกรรมาชีพ Bernstein ได้เสนอแนวทาง (โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

Evolutionary Socialism, 1899) การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมนิยมอย่างสันติ โดยการปฏิรูปแบบค่อยเป็นค่อยไป ท้ายวิถีทางกฎหมายภายใต้ระบบที่เป็นอยู่ เขาประเมินว่าในการปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพ แรงงานจะไม่สามารถปกครองได้และจะตกเป็นเหยื่อเผด็จการ (ซึ่งเกิดขึ้นจริงหลังการปฏิวัติบอลเชวิค ในรัสเซีย) Berstein ถูกโจมตีจากพวกมาร์กซิสต์ที่ปฏิวัติว่าเป็นสถาปนิกของลัทธิแก้ไข (revisionism) และลัทธิฉวยโอกาส (opportunism).

big bourgeoisie—ชนชั้นนายทุนใหญ่ กลุ่มชนที่อยู่สูงสุดของชนชั้นนายทุน ได้แก่แก่นายทุนที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมกิจการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การค้า บริษัทขนส่ง หรือธนาคาร ขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายทุนผูกขาด คำที่ใช้เปรียบเทียบกับคำนี้คือ petty bourgeoisie—นายทุนน้อย.

bilateral trade ข้อตกลงทางการค้าระหว่างสองประเทศ เพื่อที่จะทำให้การค้าระหว่างสองประเทศมีความสมดุลกัน บางกรณีอาจจะเป็นการตกลงแลกเปลี่ยนสินค้ากัน (barter transaction) โดยไม่ต้องจ่ายเป็นตัวเงิน ประเทศสังคมนิยมมักจะใช้ข้อตกลงแบบนี้กับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศโลกที่สาม บนพื้นฐานของหลักการค้ำค้ำกันอย่างเสมอภาคและไม่เอาเปรียบกัน และเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ.

black leg คำเรียกในเชิงเหยียดหยาม หมายถึงแรงงานที่ยอมกลับเข้าทำงานก่อนที่การนัดหยุดงานหรือข้อพิพาทจะยุติลง รวมทั้งใช้เป็นคำกิริยา หมายถึงการทำงานให้เจ้าของโรงงานที่คนงานในโรงงานนั้นกำลังนัดหยุดงานอยู่.

black list เป็นคำที่ใช้ในวงการแรงงานสัมพันธ์ หมายถึงการจกชื่อประนามสหภาพแรงงาน, บริษัท หรือคน ที่นายจ้างหรือสหภาพแรงงานไม่เห็นด้วย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือแก้แค้นหรือต่อรอง เช่น สหภาพแรงงานประกาศต่อต้านบริษัทบางบริษัทที่เอาเปรียบคนงานมาก หรือนายจ้างจกชื่อคนงาน หัวแข็งที่ถุกบริษัทไล่ออก และส่งรายชื่อไปให้บริษัทอื่น ๆ เพื่อเตือนไม่ให้บริษัทต่าง ๆ รับคนงานเหล่านั้นเข้าทำงาน.

Blanqui, Louis Auguste (1805-81) นักปฏิวัติฝรั่งเศส ซึ่งมีงานเขียนและกิจกรรมในการนำปฏิวัติที่เป็นพลังผลักดันให้กับขบวนการของนักสังคมนิยมหัวรุนแรง และกิจกรรมของเขา ทำให้เขาคิดถูก 30 แห่ง เป็นเวลารวมทั้งหมดกว่า 33 ปี และได้กลายเป็นวีรบุรุษของการปฏิวัติ เขาได้เสนอแนวทางการปฏิวัติโดยใช้นักปฏิวัติที่อุทิศตัวจำนวนหนึ่ง, การใช้อำนาจเผด็จการระยะสั้นเพื่อปราบปรามชนชั้นนายทุน และเพื่อโอนกิจการอุตสาหกรรมและบริการให้เป็นของสังคม รวมทั้งจัดตั้งสหกรณ์การเกษตร มาร์กซ์ได้ความคิดบางอย่างมาจาก Blanqui เช่นเรื่อง การต่อสู้ทางชนชั้น, การปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพ และเผด็จการชนชั้นกรรมาชีพ แต่ก็ปฏิเสธความคิดอื่นๆ ของ Blanqui โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ Blanqui ไม่สนใจการให้มวลชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง.

Blanquism สำนักความคิดในขบวนการสังคมนิยม ซึ่งเริ่มในฝรั่งเศสในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ความคิดหลักคือการปฏิวัติยึดอำนาจรัฐ โดยกลุ่มชนชั้นกลุ่มเล็ก ๆ รวมตัวกันอย่างลับ ๆ ประกอบไปด้วยปัญญาชนที่อุทิศตัวและมีวินัย ศัพท์นี้ได้

มาจาก Blanqui ผู้พยายามจะทำการยึดอำนาจด้วยวิธีดังกล่าวในนามของชนชั้นคนงาน แต่ไม่สำเร็จ แม้ว่าพวกมาร์กซิสต์จะให้ความสนใจพวก Blanquism แต่โดยทั่วไปแล้วพวกเขาปฏิเสธ โดยมองว่าเป็นพวกเผด็จการและมีลักษณะแบบเรือในชนชั้นชั้นนำ (elitist) มากไป และไม่ใด้วางพื้นฐานอยู่มวลชนอย่างกว้างขวางเพียงพอ พวกมาร์กซิสต์เห็นว่าสิ่งอย่างไรพวก Blanquism ก็ต้องล้มเหลว ในการปฏิวัติสังคม แม้ว่กคนกลุ่มน้อยจะสามารถโค่นล้มรัฐบาลปัจจุบันได้ก็ตาม.

Bloody Sunday-วันอาทิตย์นองเลือด หมายถึงวันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1905 เมื่อขบวนของคนงาน 150,000 คน ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก (ปัจจุบันคือ เลนินกราด) ประเทศรัสเซียถูกโจมตีโดยตำรวจและทหารม้าคอซแซค เป็นผลให้คนงานเสียชีวิต 1000 คน และบาดเจ็บ 5000 คน การเดินขบวนครั้งหน้าโดยพระรูปหนึ่ง เป็นการเดินขบวนอย่างสันติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถวายฎีกาต่อพระเจ้าซาร์ที่พระราชวังฤดูหนาว เพื่อทำให้การปฏิรูปสังคมหลายอย่าง ตำรวจและทหารม้าได้เข้าโจมตีประชาชนด้วยปืนและดาบ ตามคำสั่งของพระเจ้าซาร์หรือไม่กี่รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นการจุดระลอกการปฏิวัติปี 1905-07 พวกคอมมิวนิสต์ได้วิเคราะห์ภายหลังว่า Gapon พระที่เป็นผู้นำการเดินขบวนครั้งนั้นเป็นสายของตำรวจพระเจ้าซาร์ ที่ได้รับคำสั่งให้จัดการเดินขบวนครั้งนั้น เพื่อตำรวจจะได้ถือโอกาสปราบปรามประชาชน.

Bogdanov, Aleksander Aleksandrovich (1875-1928), รัสเซียเดิมเป็นแพทย์ แต่มีชื่อเสียงในทางปรัชญา สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ทั้ง

ในรัสเซียและต่างประเทศ เป็นสมาชิกพรรค Russian Social-Democratic Labour Party (หลังจากปี 1896) เคยเข้าร่วมกับกลุ่มบอลเชวิค อยู่ระยะหนึ่ง แต่หลังจากปี 1905 เขาไปเข้าร่วมกับกลุ่มเมนเชวิค และกลุ่มที่ต้องการแก้ไขมาร์กซิสต์บางประเด็น เขาเป็นคนหนึ่งของผู้จัดตั้งสมาคมต่อต้านบอลเชวิค และผู้ก่อตั้งปรัชญาสำนัก Empirio-Monism (ในหนังสือของเขาชื่อ *Empirio-Monism* 1905-06) เขายังเป็นนักคิดสร้างสรรค์ในเรื่องทฤษฎีองค์การ โดยเฉพาะเรื่องวิชาวิธึแบบองค์การ (ใน *Technology* ซึ่งวางอยู่บนพื้นฐานของความประสานกลมกลืนระหว่างสังคมและธรรมชาติ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการต่อสู้ทางชนชั้น เขาได้เขียนคำว่าเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีคนอ่านกันมากชื่อว่า *A Course of Political Economy* (1910) และได้มีส่วนในการเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมชนชั้นกรมาชีพอย่างสำคัญ เลนิน และสตาลิน โจมตีว่า บอกลานอบว่าเป็นนักปรัชญาจิตนิยม เป็นพวกลัทธิแก้ และต่อต้านโซเวียต.

Bogdanovism สำนักความคิดที่ริเริ่มโดย A.A. Bogdanov เน้นการแก้ไขทฤษฎีมาร์กซิสต์ ให้สอดคล้องต้องกัน และปรับทวิเข้ากับความเป็นจริงสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสาขาสุนทรียศาสตร์การศึกษา, ญาณวิทยา (epistemology) จริยศาสตร์, ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ และสังคมวิทยา สำนักนี้มีสาวกราวรัสเซียจำนวนมากในช่วง 30 ปีแรกของต้นศตวรรษนี้ แต่ทางการโซเวียตโจมตีว่าเป็นพวกลัทธิแก้ไข (revisionism).

Bolsheviks (ภาษารัสเซีย แปลว่าพวกเสียงข้างมาก) ชื่อที่ใช้เรียกกลุ่มมาร์กซิสต์ที่ปฏิวัติในรัสเซีย ที่แยกตัวมาจากพรรคแรงงานสังคมประชาธิปไตยรัสเซีย (Russian Social-Democratic Labour Party) ในการประชุมสมัชชาครั้งที่สอง ค.ศ. 1903 เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การปฏิวัติ สมาชิกพรรคกลุ่มหนึ่ง ซึ่งนำโดยเลนิน สนับสนุนการดำเนินการปฏิวัติโดยไม่ประนีประนอม และการโค่นล้มรัฐบาลพระเจ้าซาร์โดยพรรคปฏิวัติที่มีการจัดตั้งองค์กรอย่างรัดกุมและมีวินัย มีพื้นฐานอยู่บนการสนับสนุนของสหภาพกรรมกรและชาวนา สมาชิกพรรคอีกกลุ่ม นำโดยมาร์คอฟ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปโดยวิธีการที่ไม่รุนแรง กลุ่มแรกที่ได้รับเสียงรับรองข้างมาก เคยได้ชื่อว่า Bolsheviks (ขณะที่กลุ่มหลังกลายเป็นพวก Mensheviks กลุ่มเสียงข้างน้อย) แต่ทั้งสองกลุ่มก็ยังคงเป็นมาร์กซิสต์ ในปี ค.ศ. 1912 พวกบอลเชวิคแยกตัวออกมาตั้งพรรคต่างหาก พวกบอลเชวิคเป็นผู้นำในการโค่นล้มรัฐบาลชั่วคราวของ Kerensky ในการปฏิวัติสังคมนิยมแห่งเดือนตุลาคมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งบางครั้งเรียกกันว่า Bolshevik Revolution (ปี ค.ศ. 1917) ภายหลังการปฏิวัติ 1 เดือน มีการเลือกตั้งผู้แทนเข้าสภา และพรรคบอลเชวิคได้รับเลือกตั้งร้อยละ 25 ของผู้แทนทั้งหมด ชื่อ Bolshevik ยังใช้เป็นชื่อพรรคอยู่จนถึง ค.ศ. 1952 จึงเปลี่ยนเป็นชื่อพรรคคอมมิวนิสต์แห่งสหภาพโซเวียต (Communist Party of the Soviet Union).